

III RIIGIKOGU

6. istungjärk. Protokoll nr. 150 (3).

1928.

III Riigikogu koosolek 27. aprillil 1928
kell 12.10 min.

Kokku on tulnud 86 Riigikogu liiget.

Valitsuse looshis: Riigivanem **J. Tõnisson**, rahaminister **A. Teetsov**, siseminister **J. Hünerson**, kohtuminister **T. Kalbus**, põllutöominister **O. Köster**, haridusminister **A. Möttus**, välisminister **H. Rebane**, teedeminister **A. Kerem**, töö-hoolekandeminister **K. Soonberg**.

Päevakord:

1. Tulitikkude valmistamise ja müügi seadus — II lugemisel.

Koosolekut juhatab esimees **K. Einbund**.

Sekretäri kohal abisekretär **J. Piiskar**.

Koosolek algab kell 12.15 min.

Juhataja **K. Einbund**: Avan Riigikogu koosoleku.

1. Tulitikkude valmistamise ja müügi seadus — II lugemisel.

Rahaasjanduse komisjoni aruandja **E. Sulg**.

Juhataja **K. Einbund**: Käesoleva seaduseelnõu II ja III lugemisel

jääb ära paragrahvide teksti ettekandmine.

L. Johanson (stp): Ma vaidlen selle korralduse vastu ja palun seda hääletada, sest seadus on sedavõrt tähtis ja ta sisu hilja Riigikogu liikmetele teatavaks tehtud, nii et paragrahvide teksti ettekandmine tingimata tarvilik on. Teen vastava ettepaneku.

O. Gustavson (stp): On otsustatud käesolev seaduseelnõu täna lõplikult vastu võtta redaktsiooni komisjoni andmata. Redaktsiooni komisjon vaatab elnõu praegu läbi ja seal on pea kõik paragrahvid sarnased, mida parandada tuleb. Järelikult, kui ära jäetakse paragrahvide ettekandmine, peaks aruandja hiljem vastavate paragrahvide juures tegema redaktsioonilisi parandusi ja see võtaks palju rohkem aega, kui paragrahvide uues redaktsioonis ettekandmine. Sellepärast ei saa olla aruandja ettepanekul seda praktilist tagajärge, mida ta loodab.

Juhataja **K. Einbund**: Asun rkl. Johanson'i ettepaneku hääletamisele. (Hääletatakse.) Poolt on 12, vastu 20 häält, seega on ettepanek tagasi lükatud.

Pealkiri ja §§ 1—13 võetakse nähtava enamusega muutmata vastu.

Tulitikkude valmistamise ja müügi seadus.

I. Tulitikkude valmistamise ja müügi ainuõigus.

§ 1. Tulitikkude ja nende poolvabrikatide, nagu tulitikutraadi valmistamine ja müük tunnustatakse riigi ainuõiguseks, selleks, et Vabariigi Valitsus annaks selle ainuõiguse kasutamise Eesti eraseltsile käesoleva seaduse §§ 2.—19. ettenähtud tingimustel.

II. Ainuõiguse kasutamisele andmise tingimused.

§ 2. Ainuõiguse tulitikkude ja nende poolvabrikatide valmistamiseks kui ka müümiseks sisemaal ja välismaale annab Vabariigi Valitsus seltsile kasutamiseks kahekümne kaheksa aasta peale, arvates kolmanda kuu esimesest päevast, pärast käesoleva seaduse maksmahakkamist.

§ 3. Selts, millele ainuõigus kasutamiseks antakse, peab olema moodustatud kahe kuu jooksul pärast käesoleva seaduse maksmahakkamist järgmistest Eestis töötavatest tulitikuvabrikutest: a/s. Jul. Trumm ja Ko, a/s. Ed. Pohl, a/s. Lendra, a/s. Paul Eiche ja a/s. Baltika.

Selts peab olema asutatud põhikapitaliga nelja miljoni krooni suuruses, mis peab olema investeeritud Eestis ja jaotatud aktsiateks, nimihinnaga sada krooni igaüks.

Seltsi vabrikute normaalseks kustutuseks peab loetama: kinnisvarade juures — 3%, sisseseadete juures — 10% aastas arvates nende alghinnast.

§ 4. Ühekordse tasuna ainuõiguse kasutamise eest peab selts riigile maksma kolm miljonit krooni.

§ 5. Peale § 4. ettenähtud ühekordse tasu peab ainuõiguse kasutamisele andmise eest riigile kindlustatama välislaen riigi või riigi poolt garanteeritavate kuueprotsendiliste väärt-paberite vastu, mille üleandmise kurss ei või olla 1928. aastal alla 87%, 1929. aastal —

alla 90%, 1930. aastal ja hiljem — alla 92% neil aastatel väljalastavate paberite nimisummast.

Laenuandja peab väärtpaberid ostma nelja kuu jooksul, arvates sellekohase nõudmise esitamise päevast.

Vabariigi Valitsusele jääb õigus laenuandjaga kokku leppida väärtpaberite ostu kohustuse kestuse kohta, mis aga vähemalt kuni 31. detsembrini 1931. aastani peab kestma.

Laenu kustutus võib algada kuendal aastal pärast vastava laenusumma kättesaamist ja peab sündima iga-aastastes ühesuurustes osades, nii et kogusumma tasutud oleks laenu lõputähtajaks, mis ei või olla lühem, kui käesoleva seaduse § 2. tähendatud ainuõiguse kasutamise tähtaeg.

Vabariigi Valitsusel jääb õigus kokku leppida laenuandjaga kustutussumma ja intresside tasumise korra ja viisi kohta.

Ostetud väärtpaberite turule mahutamise kulud, maksud ja komisjoni tasud peab kandma laenuandja.

§ 6. Selts peab täielikult rahuldama sise-maa tulitikkude tarviduse, lastes müügile vastava arvu toose.

Sisemaal müüdadavad tikud peavad olema valmistatud Eestis.

Need tikud peavad olema head. Üks toos peab sisaldama 45—75 tikku. Seltsile jäetakse õigus toreduskaupa ka teistsugustes toosides valmistada ja sisemaal müüa.

§ 7. Sisemaal müüdadavate tulitikkude headuse kohta tekkivad vaidlused peab lahendama vahelokus, mis peab koosnema ühest Vabariigi Valitsuse poolt ja ühest seltsi poolt määratavast liikmest, nende liikmete poolt ühiselt valitava esimehe eesistumisel.

§ 8. Selts peab aastatel 1928.—1930. igal aastal vähemalt üheksakümmend miljonit toosi tulitikke Eestist välja vedama. Pärast seda peab selts iga viie aasta jooksul välja vedama samapalju tulitikke, nagu aastatel 1922.—1926. Eestist on välja veetud, kusjuures iga aasta jooksul nende viie aasta kestel peab välja veetama sama palju, nagu aastatel 1922.—1926. keskmiselt on välja veetud. Kui väljavedu selle normini ei ulata, siis peab selts riigile maksma trahvi üks kroon iga tuhande vähem väljaveetud toosi pealt.

Vabariigi Valitsusel jääb õigus kokku leppida seltsiga trahvisummade tasumise korra kohta.

Kui selts valmistab tikkusid toosides, mis sisaldavad rohkem § 6. ettenähtud normist, siis peab iga 50 tikku loetama terveks toosiks, kusjuures ülejääv murdosa terveks toosiks loetakse.

§ 9. Tulitiku toosi müügihind sisemaal peab kindlaks määratama iga kuue kuu kohta ette erilise komisjoni poolt, mille koosseisu peab kuuluma neli liiget; kaks liiget nende seast peab määrama Vabariigi Valitsus. Komisjoni eesistujaks peab olema üks Vabariigi Valitsuse poolt määratud liikmetest.

Komisjoni koosolekute kokkukutsujaks peab olema komisjoni eesistuja.

Kui küsimuste otsustamisel komisjoni hääled pooleks langevad, peab otsustama eesistuja hääle. Komisjon võib olla otsusevõimeline ainult siis, kui koosolekust osa võtavad mõlemad Vabariigi Valitsuse poolt määratud liikmed.

§ 10. Tulitiku siseturu müügihinna kindlaksmääramine peab sündima seltsi omahinna alusel, millele võib juurde arvata: 1) § 4. ettenähtud tasusumma kustutuseks ja intressideks kuni nelja ja poole kroonini iga tuhande toosi pealt; 2) aktsiisimaksu arvel kuni kahe ja poole kroonini iga tuhande toosi pealt; 3) kulud, mis tekivad seadusega ja põhikirjaga pealepandud kohustustest; 4) summa, mis võimaldaks igal aastal maksuvaba dividendi maksmist 10% suuruses, ja 5) komisjoni poolt vastavaks tunnustatud protsent suur- ja väikekaupmeeste kasuks.

§ 11. Seltsi tulitikkude omahinna kindlaksmääramisel peab toodangu hulgaks arvata siseturu tarvidust viimasel aastal, juurde arvates selle normi, mis selts käesoleva seaduse § 8. kohaselt kohustub välja vedama; kui aga väljavedu viimase viie aasta jooksul, arvates 1936. aastast, suurem on kui § 8. tähendatud norm, siis nende aastate keskmine väljaveo arv. Sel kombel arvatud toodangu kohta määratakse kindlaks omahind, mis võib koos seista produktsioonikuludest juurde arvates üldkulusid, vabrikute amortisatsiooni ja kapitali protsentidest, samuti veokuludest kuni ostja vastuvõtijaamani sisemaal või väljaveetava kauba juures — saatekuludest kuni sadamani.

§ 12. Hindade kindlaksmääramisel peab võetama vastavalt arvesse tootesmaterjalide hindade, palkade, maksude, veokulude ja muude sarnaste valmistuskulude muudatused, kuid ei või võtta arvesse valmistus- või müügi-kulude muudatusi, mis võivad tekkida seltsi sisemise ümberorganiseerimise tagajärjel. Kui uute tööstusmeetodite käsitamise tagajärjel valmistuskulud tunduvalt vähenevad, peab müügihindu vastavalt vähendatama.

Hindade kindlaksmääramisel ei või võtta arvesse käesoleva seaduse § 8. ettenähtud trahvisummasid, ega kahjusid, mida selts selle läbi võib kannatada, et ta tulitikke välja veab odavamalt kui omahind, millisest maha arva-

tud maksud ja sotsiaalsed koormatused. Väljaveost saadavad kasud peab aga hindade kindlaksmääramisel arvesse võetama.

§ 13. Vabariigi Valitsusele jääb õigus kokuleppel seltsiga ära määrata esimese kuue kuu jaoks tulitikkude siseturu müügihinda väljaspool §§ 9.—12. ettenähtud korda ja aluseid, kusjuures tulitiku toosi väikemüügi hind ei või tõusta üle kolme sendi.

§ 14. Selts peab kandma hoolt tema vabrikutes töötavate tööliste elutingimuste parandamise eest. Selts peab ainuõiguse kasutamisele asudes kohe tõstma töötasusid kümne protsendi võrra.

L. Johanson (stp): Siin on öeldud, et selts peab kandma hoolt tema vabrikutes töötavate tööliste elutingimuste parandamise eest. Vast on valitsuse esindaja kui see, kes sõlminud vastavatel volitustel lepingu rootslastega, nii lahke, ja seletab lähemalt, mis tähendavad käesolevas paragrahvis toodud sõnad „kandma hoolt“ ja mida mõeldakse selle „parandamisega“. Kui võtta riigiettevõtete põhikirju, siis leiame, et sinna on üles võetud, et need ettevõtted kuuluvad Eestis maksva Tööstusliku töö seaduse alla. Käesolevast seadusest on see välja jäetud. Mis pärast on seda tehtud? Oleks hea, kui seletuses ära öeldaks, et see välja jääb sellepärast, et see isenesest mõistetav on. Küsimus, kas seda võtta käesolevasse seadusesse või mitte, on olnud kaalumisel ka kohtuministeriumis. Seal on tekkinud kahtlused, ja nagu seletati rahaasjanduse komisjonis, võis olla siiski otstarbekohasem sisse võtta käesolevasse seadusesse, missuguse kinnitusseaduse alla ettevõtte kuulub. Kui see nüüd seaduseelnõust välja jäetakse, siis on tuleviku jaoks võib olla seletust tarvis ja on parem nüüd selgust muretseda. Loodan, et aruandja ei keeldu seletust andmast. (K. Päts, põl: Üsna loomulik, see on Eesti tööstusettevõtte.) See on võõras ettevõtte ja kahtlus on siiski tekkinud. (K. Päts, põl: Meie territooriumil peab austatama Eesti seadusi.)

Aruandja **E. Sulg** (lõpusõna): See on täiesti tõsi, mis härra Johanson tähendas selle küsimuse kohta. Kõik seadused, mis meil maksavad, on maksvad ka selle seltsi kohta, nii et see on täiesti arusaadav asi.

Juhataja **K. Einbund**: (Hääletatakse.) Nähtava enamusega on § 14 vastu võetud.

§§ 15—43 võetakse nähtava enamusega muutmata vastu.

§ 15. Vabariigi Valitsus võib seltsiga kokku leppida, et kui ettenägemata väeramata jõudude tõttu selts ei suuda §§ 6. ja 8. ettenähtud siseturu tarviduse rahuldamise või väljaveo kohustust täita, need kohustused ära langevad.

§ 16. Ainuõiguse kasutamine seltsi poolt ei või takistada Eesti-Läti vahelise tolliliidulepingu teostamist ega Eesti-Läti ühise tollitariifi maksamahakkamist.

Samuti ei või ainuõiguse kasutamine seltsi poolt takistada rahva tulitikkudega varustamiseks tarvilikkude abinõude käsitamist vastavate seaduste põhjal, kui § 15. tähendatud olukorrad tingivad sarnaseid abinõusid.

§ 17. Kahjutasu, mis riik tulitikkude ja nende poolvabrikkade valmistamise ja ainuõiguse maksmapaneku tõttu tulitiku või tulitikutraadi vabrikantidele on kohustatud maksma, peab selts tasuma.

§ 18. Vabariigi Valitsus võib seltsiga kokku leppida, et ainuõiguse kasutamine, kui seda kaks aastat enne § 2. ettenähtud tähtaega üles ei öelda, veel viis aastat edasi kestab.

§ 19. Ainuõiguse kasutamise lõppemise korral peab Vabariigi Valitsusel õigus jääma oma valiku järele omandada ühe seltsile kuuluva vabriku ühes päraldistega, kusjuures seltsile tasu võib maksta ainult amortiseerimata väärtuste eest nende raamatute-järelise maksuse alusel.

III. Ainuõiguse maksmapanek ja sellest tingitud kahjude tasumine.

§ 20. Sellest päevast arvates, millal käesoleva seaduse § 3. tähendatud selts ainuõiguse kasutamisele asub, on kõigile teistele isikutele keelatud tulitikke või nende poolvabrikkade valmistada, ehk müügile saata.

Selle tähtpäeva avaldab rahaminister Riigi Teatajas.

§ 21. Tulitikkude sissevedu väljamaalt on keelatud.

Vabariigi Valitsus võib käesoleva seaduse § 15. tähendatud juhustel lubada tulitikkude sissevedu. Sel korral sisseveetavate tulitikkude pealt võetakse aktsiisimaksu eriseaduse põhjal.

§ 22. Tulitiku ja tulitikutraadi vabrikute omanikkudele — välja arvatud vabrikud, mis käesoleva seaduse § 3. loetletud või mis samas paragrahvis tähendatud seltsiga kokuleppel ühinevad, — tasutakse kahjud, mis riikliku tulitikkude ja nende poolvabrikkade valmistamise ja müümise ainuõiguse maksmapanekust nendele võivad tekkida, tingimusel kui nende vabrikud olid varustatud 29. veebruaril 1928. a. töökõlbulikkude sisseseadetega.

Muudele isikutele riik kahjutasu ei maksa. § 23. Tasumaksamise aluseks võetakse summa, mille võrra vabriku all olevate kinnis-

varade ja vabriku sisseseadete väärtus riikliku tulitikkude ja tulitikutraadi valmistamise ainuõiguse maksmapaneku tagajärjel on vähenenud, võrreldes nende asjade hariliku hinnaga.

Tasu maksmise juures ei võeta arvesse võimalikkude kasude ärajäämist.

§ 24. Kahjutasunõudmisi võib esitada ühe aasta jooksul, peale seda kui käesoleva seaduse § 3. tähendatud selts ainuõiguse kasutamisele on asunud. Seltsil on õigus esineda vastavates kohtutes ja asutustes kolmanda isikuna oma huvide kaitseks.

IV. Aktsiisimaks ja tulitikkude valmistus ning müük.

§ 25. Tulitiku aktsiisi maksab käesoleva seaduse § 3. tähendatud selts, kes ainuõigust kasutab, sada kakskümmend tuhat krooni aastas, kui tema poolt sisemaal müügilelastud tulitikkude tooside arv üle viiekümne miljoni ei ulata ja sada viiskümmend tuhat krooni aastas, kui see arv ulatab üle viiekümne miljoni, kuid mitte üle kuuekümne miljoni toosi.

Kui tulitikkude müük sisemaal tõuseb üle kuuekümne miljoni toosi aastas, siis maksab selts enamarvu tooside pealt lisaaktsiisi nelja krooni suuruses iga tuhande toosi pealt. Poolikud tuhanded arvatakse terveteks.

Kui selts käesoleva seaduse § 6. kohaselt laseb sisemaal müügile tulitikkusid toosides, mis sisaldavad tikkusid üle samas paragrahvis kindlaksmääratud normi, siis loetakse iga 50 tikku terveks toosiks, kui ka ülejääv murdarv omaette — terveks toosiks.

§ 26. Aktsiisimaksu sajakahekümne tuhande krooni suuruses maksab selts osakaupa ette: 10. jaanuariks, 10. aprilliks, 10. juuliks ja 10. oktoobriks, kolmkümmend tuhat krooni iga kord. Täiendavad aktsiisimaksu summad maksab selts peale aasta möödumist ühe kuu jooksul.

Ettemakstav aktsiisimaks 1928. aasta nende kuude eest, mille jooksul selts ainuõigust kasutab, tasutakse proportsionaalses suuruses.

§ 27. Kuni käesoleva seaduse § 3. tähendatud selts ainuõiguse kasutamisele asub, võetakse vabrikutest väljalastavate tulitikkude pealt täiendavat aktsiisimaksu seitse krooni iga 1.000 toosi pealt sisaldusega kuni 75 tikku, neliteist krooni — 1.000 toosi pealt sisaldusega 76—150 tikku, kakskümmend üks krooni 1.000 toosi pealt sisaldusega 151—225 tikku, kakskümmend kaheksa krooni 1.000 toosi pealt sisaldusega 226—300 tikku. Suuremate tooside juures tõuseb maks samas proportsioonis.

Selle täiendava aktsiisimaksu võtmise korra määrab kindlaks rahaminister.

§ 28. Väljamaale veetavad tulitikud ja tulitikutraat on aktsiisi- ja tollimaksust vabad.

§ 29. Tulitikke lubatakse valmistada ainult neis seltsi vabrikutes, mille avamisest selts on teatanud aktsiisi peavalitsusele vähemalt seitse päeva enne avamist.

Selle eeskirja täitmata jätmise eest karistatakse seltsi juhatuse liikmeid rahatrahviga kuni tuhande kroonini.

§ 30. Valmistada ja müüa on lubatud ainult tulitikke, mille valmistamise juures valget vosvorit ei tarvitata. Valget vosvorit tulitikuvabrikutes hoida on keelatud. Selle eeskirja rikkumise eest karistatakse süüdlasi rahatrahviga kuni tuhande kroonini. Peale selle konfiskeeritakse riigi kasuks valge vosvor ja seadusevastaselt valmistatud tulitikud.

§ 31. Seltsi tulitikuvabrikutes peetakse tikkude valmistamise ja müügi kontrollimiseks aktsiisi peavalitsuse poolt väljaantud vormi järgi nõorraamatuid. Ärakirjad raamatutest esitatakse iga kuu eest aktsiisivalitsusele.

§ 32. Siseturule müügile saadetavatel tikutoosidel peab seltsi vabriku nimetus ja astukoht ära tähendatud olema. Rahaministril on õigus eeskirjadega korraldada tikkude pakkimise viisi.

§ 33. Väljaveoks valmistatud etikettidega toosides ei ole lubatud tulitikke siseturule müügile saata. Sarnastes toosides võib tulitikke seltsi vabrikus hoida ainult sellekohastes ruumides, väljaspool vabrikut aga ainult aktsiisi peavalitsuse kaaskirja juures.

§ 34. Käesoleva seaduse § 31. ettenähtud raamatute korratu pidamise ja ärakirjade tähtajaks ettepanemata jätmise eest kui ka tarvilikkude tõendavate dokumentide mitteesitamise eest, samuti ka § 32. ja § 33. rikkumise eest karistatakse süüdlasi rahatrahviga kuni saja kroonini.

§ 35. Omavolilise tulitikkude valmistamise eest karistatakse süüdlasi rahatrahviga kuni kümne tuhande kroonini ja vangistusega kuni 12 kuuni. Valmistamise riistad, materjalid ja tooted konfiskeeritakse riigi kasuks.

§ 36. Aktsiisi- või politseiametnikkude takistamise eest tulitikkude valmistamise ja müügi järevalve teostamisel karistatakse süüdlasi vangistusega kuni kuue kuuni või arestiga kuni kolme kuuni või rahatrahviga kuni tuhande kroonini.

§ 37. Käesolevas seaduses ettenähtud rahatrahvid ja konfiskeerimised määratakse eraldi iga süüteo eest, ilma karistuste koostamiseta.

§ 38. Käesolevas seaduses ettenähtud süütegudes, mille eest on ette nähtud ainult rahatrahvi, ja mis on toime pandud vabrikutes või kauplustes, vastutavad järgmised isikud: 1) juhatuse liikmed kõigil kordadel, kui süütegu on toime pandud nende eneste poolt või kellegi

teise poolt, kuid nende nõusolekul või teadmisel; 2) vabriku juhataja neil kordadel, kui süütegu on toime pandud tema enese poolt või kellegi teise poolt, kuid tema nõusolekul või teadmisel ilma juhataja liikmete nõusolekuta ja teadmista; 3) teised vabrikuteenijad ja -töölised, kui süütegu on korda saadetud nende eneste poolt või nende kaastegevusel kõrvaliste isikute poolt, ilma juhataja liikmete või vabriku juhataja või oma otsekohe juhataja nõusolekuta ja teadmista; 4) tulitikkudega kaupleja — kui süütegu on tema enese poolt toime pandud või kellegi teise poolt tema nõusolekul või teadmisel; 5) tulitikkudega kauplejad — äriteenijad ja abilised — kui süütegu on toime pandud nende eneste poolt või kellegi teise poolt nende kaastegevusel, ilma kaupleja või otsekohe juhataja nõusolekuta ja teadmista.

§ 39. Kui kahe nädala jooksul peale kohtuotsuse seadusjõusse astumist eelmise paragrahvi p. p. 2., 3. ja 5. nimetatud isikud neile määratud rahatrahvi ei ole ära tasunud, siis nõutakse $\frac{3}{4}$ trahvisummast juhataja liikmetelt või kauplejal sisse, kuna $\frac{1}{4}$ süüdlaselt sisse nõutakse või nende maksujõuetusel isiklikuks kinnipidamiseks arvatakse.

§ 40. Otsekohestelt süüdlaselt — juhataja liikmetelt ja kauplejatelt määratud rahatrahvid, kui nad eelmises paragrahvis ettenähtud tähtajaks makstud ei ole, nõutakse sisse tähendatud isikute varandusest. Kui varandust selleks ei jätku, arvatakse trahv isiklikuks kinnipidamiseks.

V. Lõppreeglid.

§ 41. Ainuõiguse elluviimiseks ja tulitikkude ning nende poolvabrikatide valmistuse ja müügi kohta annab määrusi ja juhtnööre rahaminister kokkuleppel kaubandus-tööstusministriga.

§ 42. Käesoleva seaduse § 27. hakkab maksma selle seaduse avaldamisega.

Muud käesoleva seaduse paragrahvid hakkavad maksma sellest päevast arvates, kunas § 3. ettenähtud selts ainuõiguse kasutamisele asub, millest rahaminister Riigi Teatajas kuulutab.

§ 43. Käesoleva seaduse kõikide osade maksmahakkamisega kaotab maksvuse Tulitiku maksu seadus (sead. nr. 91 — R. T. nr. 107 — 1923. a.).

2. Riigikogu järgmise koosoleku aja ja päevakorra määramine.

Abisekretär **O. Liigand** (korra kohta):
Juhataja nimel teen ettepaneku, pidada Riigikogu järgmine koosolek 15 minutit pärast käesoleva koosoleku lõppu. (Päevakord prot. nr. 151/4.)

Juhataja **K. Einbund**: (Hääletatakse.) Nähtava enamusega on ettepanek vastu võetud.

Päevakord on läbi. Lõpetan koosoleku.

Koosolek lõpeb kell 12.35 min.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu esimees **K. Einbund**.

Abisekretär **J. Piiskar**.

